

Werd geboren op 16 januari 1918 in Saint-Théophile, als zoon van Joseph Edouard Poulin en Joséphine Poulin, geboren Vigneault en kreeg als roepnaam Bernard.

Saint-Théophile is een gemeente in de regio Beauce in de provincie Quebec.

Het Rooms-Katholieke gezin telde nog drie kinderen. Bernard had één oudere broer en twee jongere. Hij had zeven jaar de school bezocht bij de Frères de Sacré Coeur in Kenogami, Quebec.

Volgens eigen opgave beheerste hij de Franse taal goed en het Engels heel behoorlijk. Hij was een sportieve jongen, met als favorieten hockey, baseball, boksen en worstelen. Verdere hobby's waren lezen (in het Frans en Engels), voornamelijk detectives en romantische verhalen.

Vier jaar werkervaring had hij opgedaan bij Price Brothers in de bosbouw en verder was hij, gedurende de zomermaanden, twee jaar werkzaam geweest bij een hotel.

Bij zijn indiensttreding in 1940 werd Bernard ingedeeld bij de 18^e Field Ambulance in Quebec voor de eerste opleidingen. Hierna werd hij ingedeeld bij het 6^e Detachement van het Royal Canadian Army Medical Corps.

In mei 1941 verhuisde hij naar Newfoundland waar hij ingedeeld werd bij de bezetting van het Lester's Field Military Hospital. Hier verbleef Bernard langere tijd. Hij werd heen en weer geschoven tussen verschillende afdelingen. Steeds ingezet als ondersteuning bij de verschillende diensten.

Het administratief wisselen kwam hoofdzakelijk om hem ergens in te delen voor "voeding en huisvesting". ("Proceeded on command" noemden ze het).

In juli 1942, nog steeds in Newfoundland, liep Bernard wegens een vergrijp een lichte straf op: "7 dagen binnenblijven en 5 dagen soldij inleveren".

Tussentijds was zijn soldij wel enkele keren verhoogd op basis van gediende tijd. De verhogingen waren dan 10 dollarcent per dag.

In 1943 vermeldde Bernards dossier enige veranderingen, hoewel hij nog steeds in Newfoundland was.

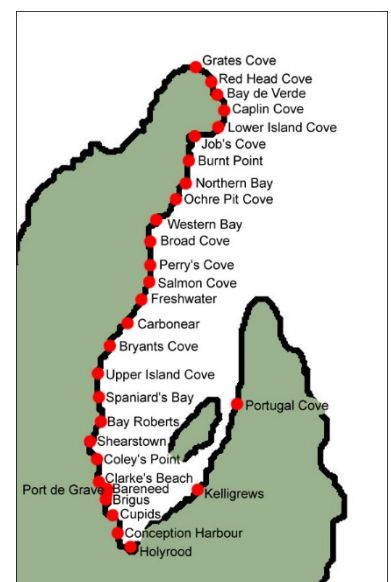
Zijn moeder verhuisde naar Chicoutimi, Quebec.

Ook had Bernard in Newfoundland klaarblijkelijk een vriendin gevonden.

Begin juli had hij twee weken vakantie en bleek dat hij een aanvraag om te trouwen had ingediend.

Dat werd toegestaan en Violet Marion Percy, geboren 2 februari 1916, afkomstig uit Brigus, Conception Bay, Newfoundland werd op 3 juli 1943 mevrouw Poulin.

Bij zijn aanvraag meldde Bernard dat hij haar al ongeveer twee jaar kende. Opvallend is, dat bij een tweede interview vermeld werd dat hij vader van één kind was. Een

aantekening van geboorte was niet opgenomen.

Eind juli 1943 kwam hij terug van een paar weken verlof. Ondertussen was de soldij gestegen naar \$ 2,50 per dag. Bernard werd weer administratief overgeschreven, nu naar het Régiment de Joliette.

Hij genoot Kerstverlof en werd weer overgeboekt, dit keer naar het Régiment de Montagny, begin februari 1944. Daarna kwam voor Bernard de oversteek naar Europa, eerst naar het Verenigd Koninkrijk en vervolgens naar Frankrijk.

Via Debert en No.1 Transit Camp Windsor, Nova Scotia, kwam hij op 27 juli 1944 in Engeland aan en op 13 augustus 1944 landde hij in Frankrijk. Hier werd hij opgenomen in het Regiment Les Fusiliers Mont-Royal (FMR).

De opmars van het regiment kwam Bernard niet helemaal ongeschonden door. Op 12 september 1944, bij de gevechten ten noorden van Duinkerken, bij Bray Dunes aan de Belgische grens, werd zijn linkeroor doorboord, meldden zijn records.

Na enige dagen verblijf in het hospitaal meldde hij zich weer bij zijn eenheid.

Bernard stond geboekt als "stretcher-bearer" (brancardier). Ongetwijfeld door zijn langdurige ervaringen in het Lester's Field Military Hospital.

De "Slag om de Schelde" en de lange, koude winter 1944/1945 zal Bernard redelijk doorgekomen zijn. In deze wintermaanden was Nederland als het ware in tweeën gedeeld. Terwijl Zuid-Nederland was bevrijd moest Nederland boven de rivieren nog maanden bezetting verduren. Aan het rivierenfront tussen Noordzee en Nijmegen hielden de soldaten zich schuil in schuttersputjes en loopgraven. De Duitsers waren boven de grote rivieren betrekkelijk veilig.

Daarna volgde ook voor de FMR het Rijnland offensief. Ongetwijfeld een tijd dat Bernard, als gewondendrager, vaak is ingezet. Op de CWGC Canadese Begraafplaats in Groesbeek vonden we 27 slachtoffers van de FMR die tijdens het Rijnland offensief waren gesneuveld.

Ter verduidelijking:

Het Rijnland offensief bestond uit verschillende fases. Na het deels mislukken van operatie Market-Garden zouden de Duitse eenheden teruggedrongen moeten worden tot achter de Rijn.

Het offensief kende drie fases. "Operatie Veritable" startte op 8 februari 1945 met de aanval op het Reichswald. Na de verovering van Kleve en Goch werd de doorstart gemaakt met "Operatie Blockbuster" en "Operatie Grenade" om contact te maken met het 9^e Amerikaans Leger bij Geldern.

Les Fusiliers Mont-Royal kregen de opdracht de weg naar Xanten vrij te maken. Een pittige actie voor het regiment. De gevechten gingen door totdat in de nacht van 23 op 24 maart bij Wezel en Rees de Rijn werd overgestoken met amfibievoertuigen. Ter ondersteuning waren 16.000 paratroopers geland op de oostelijke Rijnsoever.

De grootste Airborne actie op één dag. Op 29 maart 1945 was de oversteek van de Rijn gerealiseerd. De tol hiervoor: circa 25.000 geallieerde slachtoffers en circa 60.000 Duitse.

De Canadese troepen maakten "rechtsomkeerd". Ze bleven opereren op de linkerflank van de geallieerde opmars. Vanaf Normandië was dat steeds zo geweest. Hun opdracht was de Duitsers uit oostelijk en noordelijk Nederland te verdrijven ter bescherming van de geallieerde hoofdopmars en bevoorradingsroutes veilig te stellen. Tegelijk zou dan de lancering van V1- en V2-raketten vanuit die regio niet meer mogelijk zijn. En, daarbij opgeteld: een snelle doorstoot naar de Waddenzee zou ook de Duitse troepen in West-Nederland de weg richting "Heimat" onmogelijk maken.

Bernard was eind maart 1945 met Les Fusiliers Mont-Royal op weg naar de Duits-Nederlandse grens. Bij de opmars naar Gendringen stuitte het regiment FMR, op 31

maart 1945, op stevige tegenstand en verloor het een aantal manschappen. Op 4 april 1945 stuurde het regiment een sterke gevechtspatrouille uit om de verdediging van Zutphen te testen. Bij de hevige gevechten bij Laren, Gelderland deed het regiment niet mee.

Tijdens de opmars vanaf Laren richting Holten zou de Schipbeek overgestoken moeten worden. De Duitsers hadden daarvan een sterke verdedigingslinie gemaakt.

De Canadese troepen, en ook Les Fusiliers Mont-Royal, hadden hier veel slachtoffers te betreuren. Ook Joseph Olivier Bernard Poulin behoorde tot de gesneuvelden.

Na een tijdelijke begraafplaats in de buurt van Lochem kreeg hij een graf op de CWGC Canadese Begraafplaats in Holten, referentie 11-F-8.

Les Fusiliers ingegraven in de zuidwal van de Schipbeek

Toegekend werden hem:

1939-1945 Star; France-Germany Star; War Medal 1939-1945 en de Canadian Volunteer Service Medal met gesp.

